

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed

והוא דלכנא' כיון שהכלל לקחה ונראה לר"י דמכל הנהו דמתניתין
הזהמה פירות בחצר הניזק ואכלה בדרשות הרצים (י) וא' בחצר
ששע בלקיחה מה לנו באכילה והא דממעטין משדה אחר רשות
חשיב ועור"ם דלאו בני תשלומין נינהו וכגון שהזהמה לא היתה
ירה וא' כחצר המזיק דמי פטור כיון שנתנו אחר לתוך פיה והא
ה בגדיש דבעל החררה שמע מינה דבעו לקיחה ואכילה בחצר
זירת הכתוב הוא ותפשוט כשנתן אחר לתוך פיה דחייב דלכא
בפומא דחיותאי הי"ג מצי א"ל מאי צעי ריפתך בפומא דלכנא' וזה

בבוקי ממונו. שהיו
ממונו, דכתיב כי תלא,
תשבע עממה, להלך
בחק שלו והלכה והלכה
בחק של חבורי (קדוש ס.).
ורבים בבוקי גרפו.
לקראו מצעיר בידים (סו).
לומר לך אשו משום
הצניע. דאוריין חן ממק
למרחוק. לזכור גופיה
עצדי, הכא נמי יהיה גופיה
עצדי, ופסק מינה למיב
בזכרה דכריס אס חוק
זה אס (סו).

[illegible]